

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

- відтворення природних ресурсів;
- виконання міждержавних угод щодо підвищення рівня екологічної та енергетичної безпеки [2].

Для реалізації прискореного розвитку відновлюваної енергетики в Україні необхідно забезпечити державну підтримку даної галузі шляхом формування чітких цілей стосовно використання відновлюваних джерел енергії та траєкторії їх розвитку, які стали б інтегральною складовою національної енергетичної стратегії. Лише за допомогою довгострокового планування потужностей для задоволення попиту на електроенергію і тепло, ґрунтованого на реалістичних прогнозах споживання, можна забезпечити макроекономічно та мікроекономічно ефективне здійснення постачання. Необхідно провести системне доопрацювання нормативно-законодавчої бази, яке б забезпечило стимули до впровадження ВДЕ, такі як: податкові преференції, пільгове кредитування, лізинг устаткування, прямі субсидії, підвищення тарифів («зелені» тарифи) та інші.; – сприяючи формуванню громадської екологічної свідомості через просвітництво і професійну підготовку необхідно підвищувати рівень визнання відновлюваних джерел енергії серед населення.

Разом з тим, потребує подальшого та глибокого дослідження енергетичний потенціал ВДЕ України. Зокрема необхідно провести розрахунки економічно- доцільного потенціалу по всім можливим видам відновлювальних джерел енергії. Це дасть змогу об'єктивно оцінити інвестиційну привабливість тих чи інших областей України для розвитку конкретних видів ВДЕ.

1. Оржель О. Зелена перепустка до Європи // Економічна правда. – 2015. - [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://2.epravda.com.ua/columns/2015/02/10/527157/>.

2. Петрук В.Г., Коцюбинська С.С., Мацюк Д.В. Аналіз сучасного стану альтернативної енергетики та рекомендації по екологізації ПЕК України. - [електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eco.com.ua/sites/eco.com.ua/files/lib1/konf/2vze/zb_m/0069_zb_m_2VZE.pdf.

ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЕКТІВ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ДЛЯ ЦІЛЕЙ СЕСТЕЙНОВОГО РОЗВИТКУ*

студент гр. Е-41/1у **Шевельова Д.С.**
Сумський державний університет (Україна)

З метою забезпечення енергонезалежності України на шляху до сестейнового розвитку одним із пріоритетних напрямків є впровадження проектів альтернативної енергетики.

Зростання потреб в енергії ставить питання про поступовий перехід від

* Матеріал підготовлено в рамках програми Жана Моне «Використання досвіду ЄС для формування сестейнової (стійкої) економіки в Україні» (Using best EU practices for sustainable economy forming in Ukraine (UBEUP) 553185-EPP-1-2014-1-UA-EPPJMO-MODULE).

традиційних технологій, що передбачають використання головним чином великих енергопотужностей і пасивних енергетичних мереж, до принципово нових рішень, орієнтованих на широке застосування відновлювальних джерел енергії (ВДЕ) й активних мереж, здатних надавати послуги з передачі, зберігання та перетворення електроенергії.

Закон України «Про електроенергетику», починаючи з 1.01.2014 року, дозволяє встановлювати на даху вітчизняних приватних домогосподарств фотоелектричні панелі, потужність яких не перевищує 10 кВт і під'єднувати їх до загальної електромережі. «Приватні домогосподарства, які виробляють електроенергію за допомогою сонячних панелей, можуть продавати неспожиту електроенергію ліцензованим енергопостачальникам за «зеленим» тарифом (ЗТ) на електричну енергію, вироблену генеруючими установками приватних домогосподарств, встановлюється єдиним» [1].

Україна надає приватним домогосподарствам економічне стимулювання виробництва електроенергії за допомогою зеленого тарифу, дія яких передбачена на період до 01.01.2030 року і поширюється на ті суб'єкти господарювання, які виробляють електроенергію з ВДЕ на генеруючих об'єктах, ведених в експлуатацію. Держава буде проводити закупівлю всього обсягу електроенергії, яка виробляється приватними домогосподарствами з ВДЕ, в рамках дії закону та в порядку стимулювання і оплати такої енергії у повному обсязі.

Наприклад, в таблиці 1 наведено показники проекту енергопостачання з використанням «зеленого» тарифу домогосподарством та розрахунок економічної ефективності проекту з впровадження мережевої сонячної електростанції потужністю 10квт*.

Таблиця 1– Показники проекту енергопостачання з використанням «зеленого» тарифу домогосподарством [2]

Продуктивність фотоелектричної станції потужністю 10 кВт в рік, кВт-год**	10000
Власне енергоспоживання домогосподарством в рік, кВт-год., до 250кВт-год в місяць	3000
Надлишок електроенергії, переданий в мережу, проданий за «зеленим»тарифом, кВт-год. в рік	7000
Показник «зеленого» тарифу до кінця 2015 року, 0.18 € за кВт-год.	0,18
Сумарний дохід за рік, євро	1800
Вартість обладнання мережевої фотоелектричної станції для приватного домогосподарства*, євро	11850
Окупність, років	6,58

*Розрахунок проведений по даних ресурсу європейської спільноти Photovoltaic Geographical Information System (PVGIS-CMSAF).

** В складі обладнання передбачено: 40 фотоелектричних модулів по 250Вт, інвертори, система кріплень, супутні комплектуючі та матеріали. Вартість комплексу уточнюється на момент поставки.

Слід зазначити, що перспективними та економічно вигідними є проекти з енергопостачання, які реалізуються у відповідності до умов передбачених Законом України «Про електроенергетику» із застосуванням «зеленого» тарифу. Це дає можливість подавати електроенергію з альтернативних джерел в загальну мережу, а оплата відбувається із урахуванням цін оптового ринку електроенергії за «зеленим» тарифом [2].

Сьогодні існує низка проблем, які перешкоджають більш активному використанню ВДЕ, а саме: висока вартість технологій; недосконалість державної політики; складність приєднання таких об'єктів до електричних мереж, тощо. Серед державних механізмів стимулювання підвищення енергоефективності слід застосовувати податкові, тарифні, субсидійні, адміністративні механізми.

1. Економіка енергетики : підручник/ за ред. д.е.н., проф. Мельника, д.е.н., проф. І.М.Сотник. – Суми : Університетська книга, 2015. – 378 с.

2. Зелений тариф, впровадження проєктів для фізичних та юридичних осіб. Заробіток на альтернативній енергетиці. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.ecosvit.net/ua/zeleniy-tarif>

*Наукові керівники: д.е.н., професор Мельник Л.Г.,
к. е. н., доцент Дегтярьова І. Б.*

СИСТЕМА ПОВОДЖЕННЯ З ЕЛЕКТРОННИМИ ВІДХОДАМИ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ

к.е.н. Шевченко Т.І., студент М-31 Сидоренко Л.М.
Сумський державний університет (Україна)

Університет Об'єднаних Націй визначив, що у 2014 р. на глобальному рівні було утворено близько 42 млн. тон електронних відходів [1]. Електронні відходи є небезпечними для навколишнього середовища та здоров'я людини, а отже потребують відповідних процесів поводження з ними.

Одна відпрацьована пальчикова батарейка, потрапляючи до загального потоку відходів, забруднює 400 л води або 20 м² ґрунту. Розкладання однієї неправильно утилізованої пальчикової батарейки триває понад 20 років [2]. Крім цього, хімічні джерела струму містять цінні компоненти, які можуть бути вилучені і стати альтернативною первинній сировині.

В Україні на сьогодні замість мережі приймальних пунктів для відпрацьованого електричного і електронного обладнання та використаних хімічних джерел струму спостерігаються поодинокі спроби вирішення проблеми громадськими організаціями та волонтерами через проведення відповідних акцій.

Отже, більша частина електронних відходів потрапляє на полігони і несанкціоновані звалища разом з твердими побутовими відходами.

Законодавство України у сфері поводження з електронними відходами